

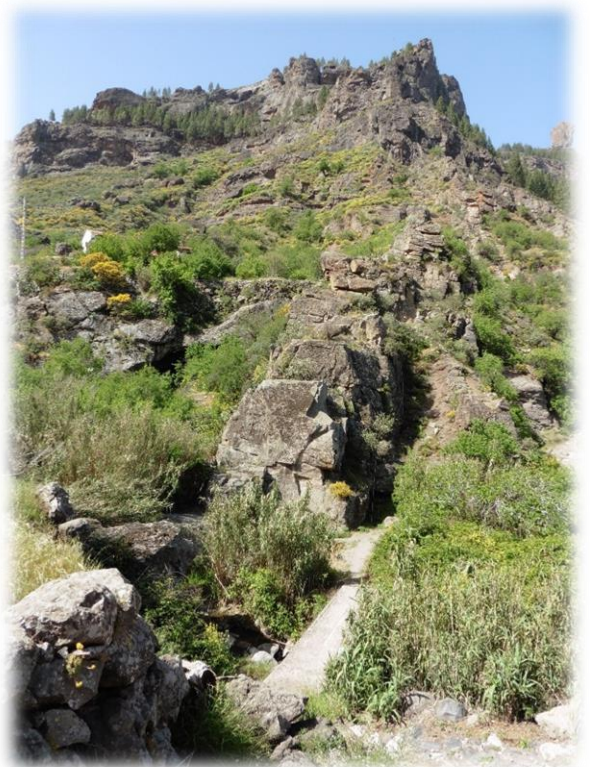
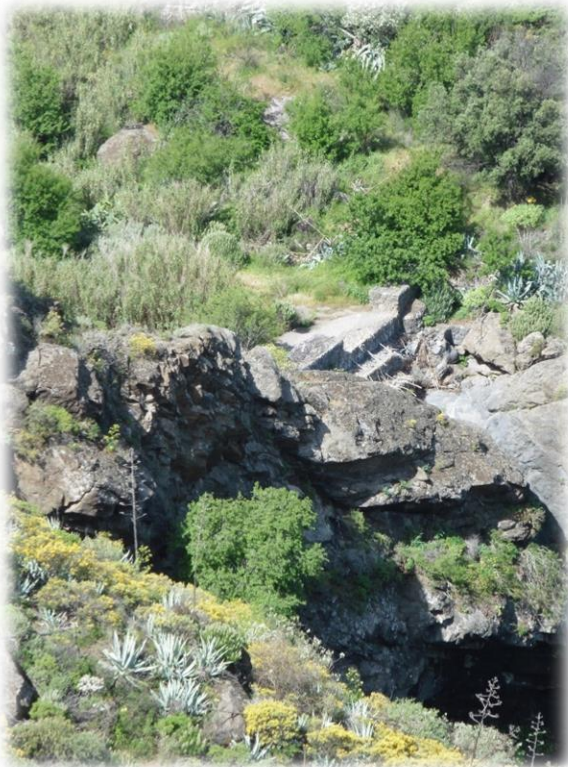
Men schat dat de eerste bewoners, de Guanchen, zowat 5000 jaar voor onze tijdstelling op de Canarische Eilanden zijn toegekomen.

Over de Guanchen bestaan er meerdere theorieën. De meest voor de hand liggende theorie is dat het berbers waren. Vermoedelijk waren de Guanchen afkomstig van Afrika. Om welke reden ook (oorlog, vervolging, ziekte, avontuur....) verlieten de berbers hun land vermoedelijk in boten van riet. In de omgeving van de Canarische Eilanden (zo heeft men uitgerekend) zou het riet rot geworden zijn en de boten niet meer vaarwaardig zijn geweest.

Toen Spanje in de 15de eeuw de eilanden veroverden dachten de Spanjaarden dat de Guanchen een andere menssoort was omdat de Guanchen gemiddeld 1,80 m groot waren, blond haar en blauwe ogen hadden met enigszins dikke lippen. Onderzoek heeft echter uitgewezen dat de Guanchen geen aparte menssoort was.

De Guanchen kenden geen metaal of textiel. Ook het wiel was hen onbekend. Ze konden wel potten bakken maar doordat ze geen draaischijf kenden werden deze potten gewoon ruw gevormd met de hand.

De Guanchen konden niet meer weg van de Canarische Eilanden want daar groeide geen riet en de Guanchen wisten niet dat men van hout boten kon maken. De Guanchen van de verschillende Canarische Eilanden hadden onderling ook weinig of geen contact met elkaar omdat ze geen boten hadden.

De eerste Guanchen verzamelden eetbare gewassen en vingen vis. In de loop der tijd begonnen deze mensen hun gedragspatroon te veranderen: zij begonnen omstreeks het jaar 0 de grond te verbouwen en gingen in groepen wonen. In de jaren die volgden ontwikkelden zij allerlei technieken zoals het cultiveren van gewassen (bonen, erwten, gerst en tarwe), het houden van vee (geiten, schapen en varkens), landirrigatie en pottenbakken.

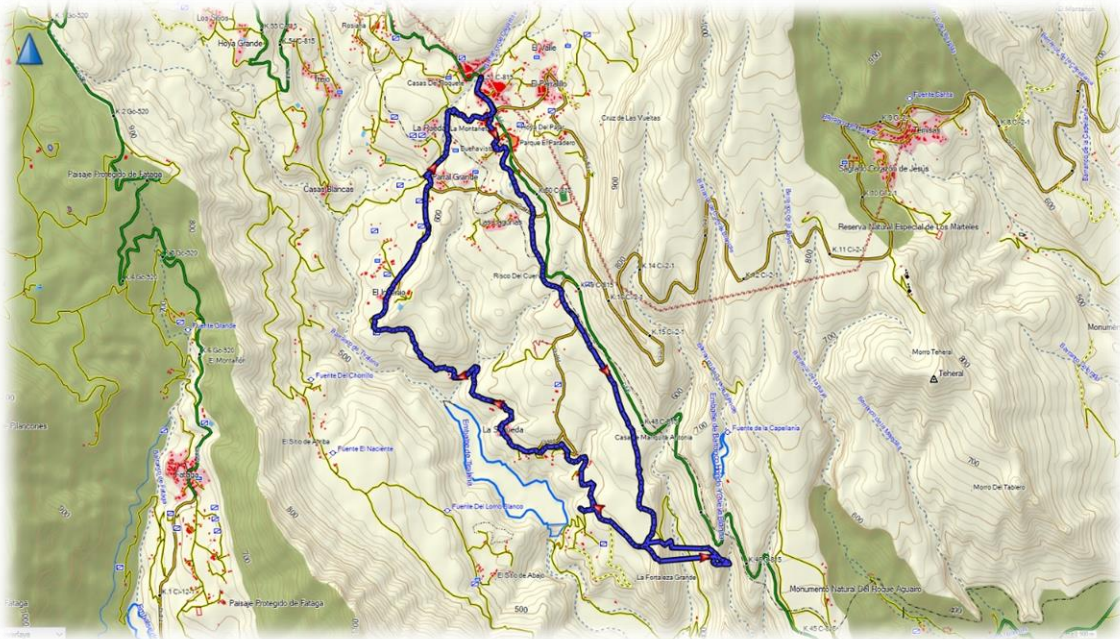

De Guanche-cultuur onderhield een kenmerkend begrafenisstelsel als een typische opstelling naar sekse: mannen in rugligging en handen parallel aan het lichaam, terwijl de handen van vrouwen op het schaambeek geplaatst werden. Daarnaast werden ze begraven met grafgiften, mogelijk met de voorwerpen die ze bij leven gebruikten. De Guanchen hadden een levensverwachting tussen de 30 en 40 jaar.

Vrijdag 27 april 2018

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Voor onze laatste echte stapdag doen we een luswandeling in de omgeving van het wondermooie bergdorpje Santa Lucia de Tirajana.

Op bovenstaande foto zie je hoe de wandelstick is vastgemaakt aan een musketon aan mijn rugzak, als Michel de rugzak vast houdt en dus geen gebruik maakt van de wandelstick.

Juist onder de top van de berg Fortaleza is er een heel grote natuurlijke grot. Van de 5de tot de 15de eeuw was dit het grootste bewoonde gedeelte van Gran Canaria.

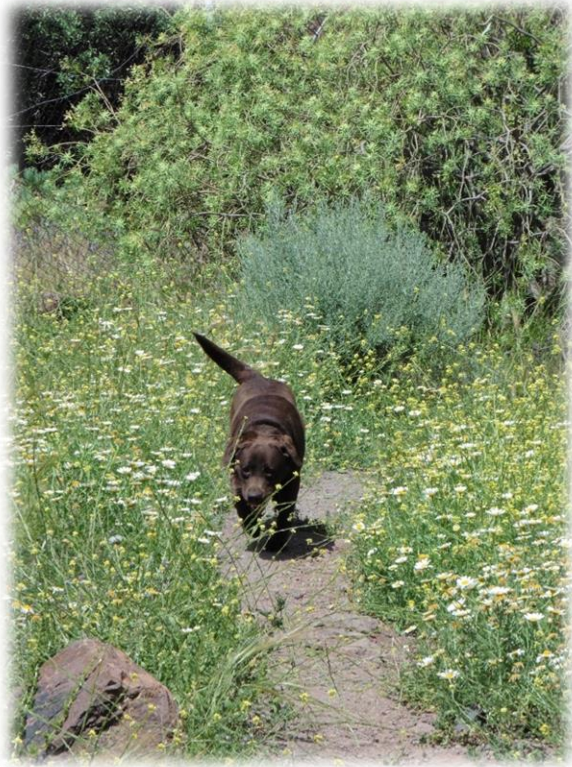
Het fort wordt aangeduid als een van de grootste erfgoedcomplexen van het Eiland, omdat in die ruimte onder andere: rots-snijwerk, geschilderde grotten, graftombes, woongrotten, behuizing gekoppeld aan mogelijke astronomische observatie, en opslaglocaties zijn aangetroffen.

La Fortaleza kende een bloedig einde. Tijdens de conquista in 1483 vormden ze de laatste vluchtplaats voor de Guanchen. Ze hielden zich verborgen in de 25 m lange grot.

Toen de Guanchen in Fortaleza werden ontdekt werden ze aangevallen door de Spanjaarden. De Guanchen zagen hun aanvallen van ver afkomen. Vrouwen, kinderen, zieken en bejaarden bleven in de grot. Alle andere mannen daalden de berg af om het op te nemen tegen de Spanjaarden.

Evenwel werden alle Guanchen door de Spanjaarden afgemaakt. Alle Guanchen die de slachtpartij zagen gebeuren vanuit de grot, zijn toen gezamenlijk naar beneden gesprongen, de dood tegemoet.

De Guanchen waren moedig maar waren in het geheel niet opgewassen tegenover de Spanjaarden. De Guanchen hadden immers geen wapens. Hun enige verdediging was gooien met stenen en slaan met stokken.

Men schat dat er op Gran Canaria ongeveer 50.000 Guanchen leefden. De Spanjaarden zijn toegekomen op Gran Canaria met een leger van slechts 500 man en maakte een einde aan het bestaan van de Guanchen.

De grote, bolle, cactus is een schoonmoedersstoel of schoonmoederszetel. Waarom hij zo heet weet ik niet maar ik heb de naam niet zelf uitgevonden.

In Santa Lucia de Tirajana is er tevens een mooi museum waar je meer te weten komt over het leven en het bestaan van de Guanchen. Ikzelf heb het museum al drie keer bezocht.

Zaterdag 28 april 2018

We keren vandaag terug naar huis maar we hebben een late namiddagvlucht. Daarom besluiten we om nog enkele mooie dorpjes en sites te bezoeken.

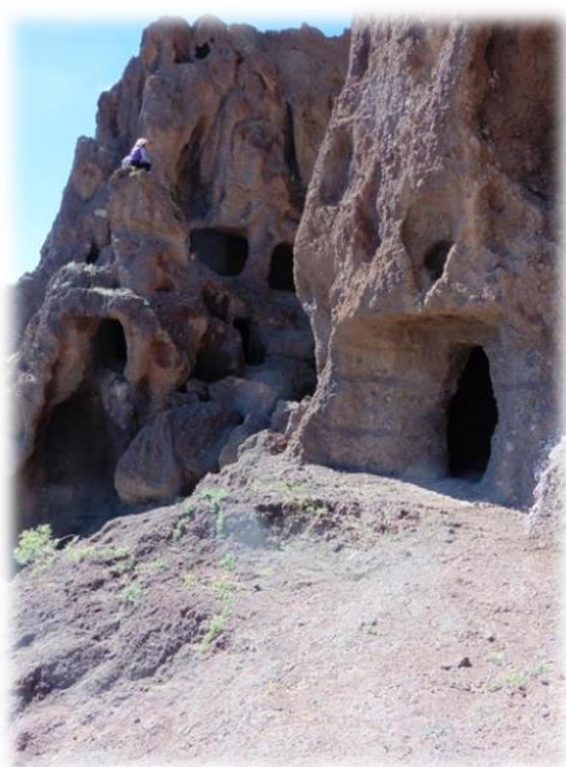

Het grottencomplex Cuatro Puertas is een van de belangrijkste archeologische vindplaatsen van Gran Canaria. De grot werd door de Guanchen geheel uitgehakt en werd gebruikt als graanopslag. Zij lieten drie zuilen staan om instorting te voorkomen. Door deze zuilen lijkt het alsof de grot vier ingangen (poorten) heeft.

Aan de andere kant van de berg zijn veel grotwoningen uitgehouwen in een 319 m hoge bergtop en dus genoten deze 'heilige maagden' van een prachtig uitzicht. Dit was echter niet de belangrijkste reden om de grotten Cuatro Puertas op deze geïsoleerde plaats te situeren; doorslaggevend was dat men de graanvoorraden in de grotten vanaf deze heuveltop goed kon verdedigen tegen aanvallers.

Dank zij de voedselvoorraden konden de verdedigsters niet worden uitgehongerd. Bovendien beschouwden de Guanchen deze heuveltop als een heilige plek en dus werden hier de doden van de Guanchen gebalsemd en voerde de faycan hier rituele handelingen uit die bij de begrafenisceremoniën hoorden. De faycan was een soort priester die de religieuze macht in handen had.

De grotten zijn onderling verbonden met gangen. In de grotten zijn nissen uitgehakt die men gebruikte als bergruimte. Er werden ook vensters uitgehakt om steeds zicht te hebben over de omgeving. Op de top van de berg is een enorme U-vorm uitgehouwen alsook andere vormen. Dit wijst op een cultusplaats maar wederom weet men hier niet veel over.

Nadien brengen we nog een bezoekje aan het dorpje Agüimes waar Michel in het plaatselijke museum even in een biechtstoel gaat zitten.

Toerisme speelt in Agüimes geen grote rol. De inwoners van de stad leven voornamelijk van de landbouw en het kweken van cactussen. Zij hebben een groot historisch besef. Om hun cultureel erfgoed te behouden, restaureren ze de huizen en straten zo veel mogelijk in de oorspronkelijke stijl en zijn de straten van Agüimes brandschoon.

De straatnaamborden in Agüimes zijn versierd met tekens die de Guanchen gebruikten. De antieke Canario's gebruikten een soort van geschreven taal gebaseerd op symbolen die alleen zij begrepen en waarvan de betekenis verloren is gegaan na het uitsterven van de Guanchen.

In Zaventem zijn we vertrokken met het Kuifje vliegtuig.....

En keren terug naar België met het Smurfen vliegtuig.....

Het was weer een toffe vakantie met Michel. Misschien dat we volgend jaar terug samen op stap gaan, waar en wanneer dat weten we nog niet.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwigdhaese.be

Michel Claesen : michel.claesen1@telenet.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese